

இரூம்புப் பட்டியிலே - இரூக்கும்
எண்பது லக்ஷத்தையும்,
கரூம்புத் தோட்டத்திலே - வருஷம்
காணும் கணக்கினையும்,
அருந்தணயாக - இரூக்கும்
ஆயிரம் வலியையும்
பெரும் வருமானம் - கொடுக்கும்
பிறசொத்துக்களையும்,

ஆடவைக்கையையும் - பசும்பொன்
ஆபரணங்களையும்,
மாடிகுறந்தவூடன் - குடங்கள்
வந்து நிறைவதையும்,
நீடுகளுஞ்சியங்கள் - விளைந்த
நெல்லில் நிறைவதையும்,
வாடிகைக் காரர்தரும் - கொழுத்த
வட்டித் தொகையினையும்,

எண்ணிஎண்ணி மகிழ்ந்தே - ஓர்நாள்
எங்கள் மடாதிபதி
வெண்ணிறப் பட்டாடைத் திசு - சந்தனம்
மணியெலாம் பச்சிக்
கண்கவர் பஞ்சணங்கள் - அணிந்து
கட்டில் அறைநோக்கிப்
பெண்கள் பலபேர்கள் - கலவிப்
பின்வர முன்நடந்தார்!

பட்டாடைத் தைதனிலே - மணமே
பரவும் பக்களின்மேல்
தட்பினிற் பக்ஷணங்கள் - அருந்திச்
சுவைத்த ஆரம்பித்தார்;
கட்டிக் கரும்பினங்கள் - சுகிதம்
கண்கள் உறங்கிவிட்டார்.
நட்ட நடுநிசியில் - கனவில்
நடந்தது களேரர்:

நித்திரைப் படியிலே - சிவனார்
நேரில் எழுந்தருளிப்
புத்தம் புதிதாகச் - சிலசொல்
புகல ஆரம்பித்தார்.
"இத்தனை நாளாகப் - புவியில்
எனது சுவைமதை
நித்தந்த முயன்றே - புவியில்
நீ எப்படிவிட்டாய்.

Written by
Sunday, 24 August 2008 15:53 -

மடத்தின் ஆஸ்தியலெல்லாம் - பொதுவில்
மக்களாக் காக் கிவிட்டனே!
திடத்தில் மிக்கவனே - இனிநீ
சிவபுரி வாழ்க்கை
நடத்துக!" என்றே - சிவனார்
நவின் று பின்மறைந்தார்.
இடி முழக்கமென்றே - தம்பிரான்
எண்ணம் கலங்கிவிட்டார்!

தீ ப்பொறி பட்டதுபோல் - உடலம்
திடுக்கிட எழுந்தார்!
"கஃப்பிடு காவலரை" - எனவோ
எமனை எலி விழுங்கிற்று! கஃசல் கிளப்பிவிட்டார்.
"காப்பளிக்க வேண்டும்" - பொருள்கள்
. எமனை எலி விழுங்கிற்று! களவுபோகும்" மென்றார்
"மாப்பிள்ளை என்றனக்கே - இத்ததி
எமனை எலி விழுங்கிற்று! மரணம் ஏதுக" கென்றார்.

சொப்பனத்தை நினதைத் தார் - தம்பிரான்
எமனை எலி விழுங்கிற்று! துள்ளிவிழுந்தழுவார்!
ஓப்பி உழைத்ததில்லை - சிறிதும்
எமனை எலி விழுங்கிற்று! உடல் அசைந்ததில்லை!
எப்பி நான் பிரிவனே - அட்டா!
எமனை எலி விழுங்கிற்று! இன்பப் பொருளையெல்லாம்;
தப்பிப் பிழைப்பதுண்டோ - எனது
எமனை எலி விழுங்கிற்று! சைவம் எனத்துடித்தார்!

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp165puthiyaulagam.htm#dt166>